

Mads Davidsens prædiken påskedag

Taler

Mads Davidsen
Biskop over Fyens Stift

Dato

5. april 2026

Sted

Odense Domkirke

Omstændigheder**Prædikentekster**

Første Petersbrev kapitel 1, vers 3-9
Matthæusevangeliet kapitel 28, vers 1-8

- 1 Lovet være Gud Vor Herre Jesu Kristi Far, som I sin store barmhjertighed har genfødt os til et levende håb ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde, til en uforgængelig og ukrænkelig og uvisnelig arv, der ligger gemt i himlene til jer...
- 5 Første Petersbrev. I har hørt ordene ved dåb og begravelse.

Vi har hørt dem igen i dag, påskedag, fordi vi med disse ord får et af de tidligste reaktioner på opstandelsesbudskabet.

- 10 Peter skrev sit brev til nogle af de første menigheder i Lilleasien, det nuværende Tyrkiet.

- 15 De var forfulgte. Levede som fremmede i den romerske verden. Trælle og frie, mænd, kvinder og børn levede side om side. Man gav hinanden fredskys, levede som brødre og søstre.

- 20 Det var ikke forbudt at være kristen i Romerriget. Men de kristne fik ofte skyld for alverdens ulykker, fordi ingen forstod dem, fordi de levede afsondret fra verden og ikke dyrkede romernes officielle guder.

- 25 Der er derfor ikke megen tvivl om, at opstandelsesbudskabet har været en trøst. At de førte kristne har hørt påskens budskab som et håb om, at de midt i en fremmed og barsk verden kunne håbe på en ukrænkelig, uvisnelig og uforgængelig arv, nemlig frelsen i Jesus Kristus.

Jeg er lige kommet hjem fra Krakow. Jeg sad der midt på byens torv og læste

Første Petersbrev - midt i Europa. Den gamle smukke og uberørte europæiske by, der har været centrum for nazister og historiens værste jødeforfølgelser. Det er i den by, Schindler reddede op mod 1100 jøder. På den ene side ligger Auschwitz og på den anden få hundrede kilometer fra Krakow ligger Ukraine.

Da jeg læste 1. Petersbrev der midt på byens torv, tænke jeg: Er historien blot en evig gentagelse? Giver det overhovedet mening at tale om, at Gud har forsonet sig med verden? Er ondskaben ikke bare en konstant, der bliver ved med at bryde ud og resulterer i nye forfølgelser?

Måske! Men pointen på denne påskedag er ikke, at vi med budskabet om Jesu tomme grav skal klamre os til et falskt håb om fred. Pointen er, at vi, som de første kristne tager imod opstandelsesbudskabet, hører det og forstår, at her rækker Gud os et levende håb:

Lovet være Gud, hvor Herre Jesu Kristi far, som i sin store barmhjertighed har genfødt os til et levende håb, ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde.

Kristendommen og påsken er med andre ord intet uden en menighed. Det er ikke nok at læse om en tom grav, og om kvinder der skynder sig bort med frygt og stor glæde.

Påsken handler om, hvordan vi som menighed modtager dette budskab. At vi, som de første kristne ved vores dåb og vores død tør håbe på, at Gud har forsonet sig med verden gennem Jesu Kristi opstandelse fra de døde.

Vi kunne selvfølgelig også give efter for ondskaben. Det er et af de største temaer i litteraturen. Overmennesket hos Nietzsche. Eller studenten Raskolnikov hos Dostojevskij. Den unge student i Forbrydelse og Straf, der i et kort øjeblik bliver grebet af ondskaben og slår pantelånersken ihjel. Resten af romanen handler om den egentlige straf, samvittigheden, som piner og plager den onde student, indtil han endelig oplever Guds tilgivelse.

Det er påskens tema. Tilgivelsens indtog i verden. Den gale menneskemængde der grebet af deres egen vrede råber på korsfæstelse og død, indtil Gud forsoner sig og tilgiver påskedag.

Jeg forestiller mig Guds forsoning gennem et billede. Som faren der står og

kigger på sit barn. Barnet raser, slår, sparker og græder, som kun et barn kan gøre det. Barnet er grebet af en afsindig og hidsig vrede. Men faren venter tålmodigt på, at det går over, klar til at tage barnet op på armen.

70

Det er påskens store budskab, at Gud sendte sin søn for at forson sig med verden, at Gud lod sin søn opstå fra de døde for at tilgive al verdens ondskab. At Guds forsoning og tilgivelse findes i og bag den verden, vi oplever som uretfærdig og ond.

75

I dag er det os, der er de første kristne. Vi fejrer påske, fordi vi tror på, at Gud har forsonet sig med verden. Den tomme grav er vores levende håb. Jesu opstandelse er et vidnesbyrd om, at vi midt i vores trængsler, midt i vores bekymringer som forældre, vores sorg som enker, vores smerte som syge, og
80 vores følelse som unge forelskede, eller som ensomme eller jublende lykkelige. At Gud er midt i alt dette. En Gud der har forsonet sig med verden. En Gud der vil råde bod på alt det, vi oplever som brud, fremmedhed og ondskab.

Gå derfor herfra i dag med håb, et levende håb, i troen på at Vor Herre Jesu
85 Kristi far i sin store barmhjertighed har genfødt os til et levende håb, ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde.

Glædelig påske.

90

Kilde

Manuskript taget fra fyensstift.dk med tilladelse fra udgiver.

Kildetype

Digitalt manuskript

95

Tags

Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet, Påskedag

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mads-davidsens-praediken-paskedag-2026>

100